

עת"א 55871/03/16 - מדינת ישראל נגד ע צ

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 55871-03-16 מדינת ישראל נ' צ(אסיר)

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיב ע צ

החלטה

בפני בקשה להארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדה, מכח הוראת סעיף 19ה(א)(1) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1982.

נימוקי הבקשה:

המשיב - "אסיר בטחוני", המרצה עונש מאסר עולם - בלתי קצוב, בגין רצח וכן מאסר של 13 שנים נוספות בגין עבירות ביטחוניות שונות. החל לרצות את עונשו ביום 22/6/14. מוחזק בתנאי הפרדה מאז 22/10/15.

על פי האמור בבקשה, מטרת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד הינה הצורך בשמירה על שלומם ובריאותם של המשיב ואסירים אחרים ומניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין בבית הסוהר.

המשיב מוגדר כחולה כרוני על רקע פסיכיאטרי. רופאה פסיכיאטרית אשר בדקה את המשיב ביום 28/1/16 התרשמה שהמשיב מצוי במצב פסיכוטי, כתוצאה ממחלת הסכיזופרניה. הוצע למשיב טיפול תרופתי, אך הוא סירב.

מאז הועבר המשיב לכלא שיטה, ביום 16/2/16, נבחנה האפשרות לשלבו באגף רגיל או בהפרדה זוגית, אך הדבר לא צלח.

עפ"י חוות דעת הרופא, אין מניעה רפואית וטיפולית מהמשך החזקתו של המשיב בהפרדה.

לבקשה צורפו הנספחים:

א. עמדת האסיר לפיה הוא איננו מסכים להמשך הפרדה ואיננו מבקש לשהות בהפרדה זוגית.

ב. כתב האישום בגינו נשפט ל - 13 שנות מאסר, המכיל מס' אישומים:

(1) החזקת אמל"ח - אקדח; (2) ניסיון שידול לגרימת מוות בכוונה - המשיב הציע לאחר

לחטוף יחד איתו חייל ולירות בו ואח"כ לשרוף אותו; (3) חברות בהתאגדות בלתי מותרת

- הצטרף לארגון "חללי אלאקצא"; (4) ניסיון לגרימת מוות בכוונה - לאחר הצטרפו

לארגון ניסה לרצוח יהודי ולהחביא את גופתו, לצורך כך רכש אקדח ויצר קשר עם הקורבן

הפוטנציאלי.

ג. כתב אישום נוסף לפיו בהיותו חבר בארגון "החזית הדמוקרטית", סיכם המשיב יחד עם אחרים לרצוח יהודי. הגיעו לביתו של המנוח שאותו הכירו קודם, כשהם מצוידים בסכין, גרזן וחבל שחור, נכנסו לביתו בשעה 04:30 לפנות בוקר. בשעה שהמנוח ישן בסלון תקפו אותו בעזרת סכין וגרזן ולבסוף חנקו אותו באמצעות החבל. כתב האישום מכיל עוד שני אישומים, החזקת רימון יד ויציאה מהאיזור ללא היתר.

ד. תצהיר רכז וועדת ההפרדות, המפנה למסמכים: עמדת הרופא, לפיה אין מניעה רפואית להמשך הפרדתו, עמדת תחום טו"ש, לפיה אין מניעה סוציאלית/טיפולית להפרדה, עמדת האסיר המתנגד להפרדה, עמדה מפורטת של מודיעין שב"ס.

ה. דוח המצביע על סכסוכים שיש למשיב עם אסירים המרצים את עונשם בבתי הכלא - "רמון", "אשל", "הדרים", "קציעות". לאחר שניסיונות רבים לשלבו באחד מבתי הכלא בדרום עלו בתוהו, הועבר למחוז הצפון ומשסירב להתקבל, הוכנס לבידוד.

בדיון מיום 3/5/16 ביקשה ב"כ העותר שבית המשפט יורה על חשיפת הפרוטוקול של וועדת ההפרדות.

בקשה דומה הועלתה בפני במסגרת עתירה אחרת (22446/04/16 מ"י נ' עבדל רחמאן עותמאן). הבקשה שם נדחתה, תוך הסתמכות והפניה להחלטה בעניין דומה שניתנה על ידי כב' הנשיא אברהם בעת"א 3707/02/16 - החלטה שלטענת ב"כ המשיב, הוגשה לגביה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון וההליך שם עדיין תלוי ועומד.

אני דוחה את הבקשה לחשיפת הפרוטוקולים מאותם נימוקים שפורטו בהחלטתי כמצוין לעיל. אני סבור שמדיניות שיפוטית ראויה מחייבת להימנע ככל האפשר מהחלטות שונות וסותרות בגין אותם עניינים. כל זמן שהחלטת כב' הנשיא אברהם לא שונתה בבית המשפט העליון, נימוקיו שהיוו בסיס להחלטתי בתיק האחר, מקובלים עלי אף כאן.

טענות ב"כ המשיב:

אמנם המשיב הינו אסיר בטחוני, אך החזקתו בהפרדה איננה מתוך נימוקים ביטחוניים, אלא בשל מצבו הנפשי/רפואי. לטענת ב"כ המשיב, עצם העובדה שהמבקשת מציינת בבקשתה כי מאז הועבר למחוז הצפון נבחנה האפשרות לשלבו באגף רגיל או בהפרדה זוגית, גם אם לא צלח הדבר, יש בכך להעיד שהאסיר יכול לשהות באגף רגיל. במקרה של המשיב, סירבו אסירים שונים בבתי כלא בדרום לאפשר לו לשהות במחציתם, ככל הנראה על רקע מצבו הנפשי והתנהגותו הנובעת מההפרעות הנפשיות. המשיב הועבר, בניגוד לרצונו, למחוז הצפון. התנגדותו נבעה בשל הקושי לקבל ביקורי משפחה. האסיר הינו תושב עזה. על פי ההסדר הקיים, ביקורי משפחות של בני משפחה מאזור עזה

מתקיימים רק באחד מבתי הכלא שבדרום. על כן, לקראת כל ביקור יש צורך בהעברתו של המשיב לכלא בדרום לצורך המפגש והחזרתו צפונה בתום המפגש. הסדר זה יוצר מצוקה אצל המשיב.

ב"כ המשיב טענה כי המשיב מסר לה שמוכנים לקבלו בכלא "רמון" והוא מבקש לעבור לשם.

ב"כ המשיב טוענת כי על המבקשת לחפש פתרונות שהם פוגעניים פחות בחירותו של המשיב, במיוחד לאור בעיותיו הנפשיות.

המשיב הוסיף וטען בעצמו כי העברתו היא פרי מזימה של מנהיגי האסירים בבתי הכלא בדרום שתכננו "לזרוק" אותו לצפון. עוד טען כי הובטח לו שתתאפשר העברתו לכלא "רמון".

בתום הדיון ניתנה הוראה למבקשת להגיש תגובה משלימה, שתתייחס לטענתו של המשיב בדבר אפשרות העברתו לכלא "רמון".

מהתשובה המשלימה עולה כי לא נמצא בכלא "רמון" תא שניתן להעבירו אליו. לפיכך, ובשל הנכונות והצורך לעשות מאמץ על מנת לשלבו באגף "רגיל" התקבלה החלטה להעביר את המשיב לכלא "שיקמה", בשלב זה לאגף ההפרדה. ההעברה נועדה, בין היתר, לבחון את שילובו באגף הרגיל ולהוציאו מההפרדה.

ב"כ המשיב הגישה גם היא תגובה לתשובה המשלימה, בה היא חוזרת על טענותיה ובקשתה לדחות את בקשת המבקשת להארכת תקופת ההפרדה.

אני סבור כי בתשובה המשלימה יש משום מענה מסוים לעמדתו של המשיב.

אין מחלוקת על כך שההפרדה הינה האמצעי האחרון להשגת המטרות שלשמן נועדה ההפרדה. עקרון זה נקבע מפורשות גם בסעיף 1 לפקנ"צ 04.03.00 וגם בפסיקה מנחה של בית המשפט העליון.

על כן, קיים צורך לבחון חלופות נוספות, פוגעניות פחות ששיגו את תכלית ההפרדה (ראה, בין היתר, רע"ב 697/13 מ"י נ' מוסלי).

להפרדה, במיוחד בהפרדת יחיד, השלכות קשות על האסיר. משום כך, החזקה בהפרדה צריכה להצטמצם למשך הזמן ההכרחי. פועל יוצא של הדברים האמורים הוא שקיים הכרח לבחון מעת לעת, אפשרות להקלה על תנאי ההפרדה (רע"ב 5674/10 איפרגן נ' שב"ס, רע"ב 1811/11 קזאז נ' שב"ס).

אלא שלעיתים, באין מוצא אחר, אין מנוס מהפרדתו של האסיר, ככל שהתקיימו התנאים שבפקודה ולצורך המטרות

שנקבעו בסעיף 19 לפקודה.

במקרה כאן, המטרה שלשמה הושם המשיב בהפרדה עונה על ההגדרה שבסעיף 19 ותנאי הסף התקיימו, כעולה מהנספחים לבקשה.

המבקשת הודיעה כי המשיב יועבר לכלא "שיקמה" על מנת לבדוק הקלה בתנאי ההפרדה, כפי שגם נעשה בעבר, אלא שהדבר לא הסתייע עד כה. יש לקוות כי העברה לכלא "שיקמה" תאפשר שילובו של המשיב במסגרת שהיא פחות מחמירה מ"הפרדת יחיד".

בכפוף לאמור בהודעה המשלימה, אני מורה על הארכת החזקתו של העותר בהפרדה.

יחד עם זאת, בנסיבות העניין, אני סבור שאין מקום להורות מראש על הארכה נוספת של 6 חודשים מהיום ויש להסתפק בהארכת ההפקדה לתקופה קצרה יותר.

אני מורה על הארכת התקופה ל - 4 חודשים נוספים מהיום.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ו, 02 יוני 2016, בהעדר הצדדים.